

DEMOTTE ZIET MIJ, HIER ROOKT MEN NIET

ALLES OVER HET ROOKVERBOD IN JEUGDVERBLIJF- CENTRA

Sinds 1 januari 2006 regelt een Koninklijk Besluit het roken in openbare lokalen, waaronder ook jeugdverblijfcentra vallen. Eind juni kregen alle jeugdverblijfcentra reeds een brief van de federale overheid.

De regeling is eigenlijk zeer eenvoudig: binnen roken is niet toegelaten. Toch had de HuisWerk-redactie nog een aantal vragen. We trokken daarom naar Brussel en stapten binnen bij – even ademhalen – de Federale Overheidsdienst Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu. We konden aan gezondheidsinspecteur Eveline Trenson de volgende vragen stellen.

Hoe is dit rookverbod tot stand gekomen?

Ongeveer 20 jaar geleden werden de eerste wetenschappelijke bewijzen geleverd die aantoonde dat passief roken schadelijk was voor de gezondheid. De

overheid heeft sindsdien allerlei maatregelen genomen om de niet-roker te beschermen tegen passief roken.

Binnen onze samenleving is er dan ook steeds meer de vraag voor strengere regels tegen het passief roken in openbare lokalen, vandaar dat minister Demotte een algemeen rookverbod heeft ingevoerd in openbare plaatsen, met uitzondering voor bepaalde horeca-inrichtingen.

Zijn er ook uitzonderingen mogelijk in jeugdverblijfcentra? Wordt er bijvoorbeeld een onderscheid gemaakt tussen volpension- en zelfkookhuizen?

Nee, de wet is duidelijk: het rookverbod geldt onverminderd voor alle jeugdverblijfcentra. Ze worden immers beschouwd als "plaats toegankelijk voor publiek". Trouwens, reeds sinds 1990 bestaat een wetgeving die het roken verbiedt in gebouwen toegankelijk voor het publiek waar kinderen of jongeren op schoolgaande leeftijd worden opgevangen of gehuisvest.

Dit betekent ook dat jeugdverblijfcentra geen rookkamer kunnen voorzien?

Inderdaad, binnen geldt er een totaal rookverbod. Een rookkamer mag dus ook niet voorzien worden, zelfs niet als je een afzuiginstallatie zou voorzien, maar buiten onder een afdak kan eventueel wel nog gerookt worden.

Wat als het kamphuis verhuurd wordt aan een niet-jeugdgroep? Denken we bijvoorbeeld aan een familiegroep die op weekend komt of een communiefeest in de maand.

Ook dan is er een absoluut rookverbod. Dan spreek je eigenlijk over ruimten die voor allerlei doeleinden worden gebruikt, polyvalente lokalen dus, en daar mag evenmin nog gerookt worden binnen.

Wat wordt eigenlijk precies verwacht van de uitbaters?

De uitbater moet ervoor zorgen dat er voldoende rookverbodstekens of pictogrammen worden aangebracht bij de ingangen, zodat iedereen er kennis van kan nemen. Uiteraard mogen er ook geen asbakken in de centra staan. Dit zet namelijk aan tot roken of rokers denken dat er daar toch mag gerookt worden. Ten slotte be-

velen we ook aan om het rookverbod in het huishoudelijk reglement op te nemen.

Als er dan toch gerookt wordt, wie is dan aansprakelijk?

Een uitbater kan niet meer doen dan de wettelijke eisen naleven, namelijk rookverbodstekens aanbrengen en asbakken wegnemen. Daar eindigt zijn aansprakelijkheid dan ook. Als huurders van het gebouw ondanks dat toch roken, dan is dit hun verantwoordelijkheid. Ook zij kunnen dus gesanctioneerd worden. Je kan van een uitbater immers niet verwachten dat hij de verblijvende groep dag en nacht controleert.

Zal dit rookverbod ook gepaard gaan met inspecties en boetes?

Deze zomer zullen door onze diensten van Volksgezondheid reeds controles plaatsvinden tijdens de kampen. Hierbij is het niet onze eerste bedoeling om sancties te geven, wel om te informeren en om te tonen dat het ons menens is. Maar indien de overtreding echt niet door de beugel kan of indien men niet wenst mee te werken, dan zal wel worden overgegaan tot het opstellen van een proces-verbaal.

Loop je niet het gevaar dat het rookverbod binnen voor meer overlast buiten zal zorgen?

Voor de minister is het belangrijk dat begeleiders van jongeren en kinderen hun opvang- en begeleidingstaak ter harte nemen om een rookvrije leefstijl aan te moedigen. Roken is immers een gedrag dat meestal begint tijdens de puberteit. Jeugdwerking en jeugdopvang vormen daarom een belangrijk netwerk waarin een rookvrije leefwijze kan worden gepromoot. Een formeel beleid van tabakspreventie in deze omgeving vormt dan ook een essentieel onderdeel van een globale strategie van tabakspreventie. Het lijkt mij dan ook noodzakelijk dat het roken in de omgeving zo veel mogelijk beperkt zou worden. Op die wijze zal er dan ook weinig of geen overlast zijn.

Bedankt voor de toelichting!

DE TIPS VAN CJT

In de meeste kamphuizen bestaan reeds langer dan vandaag afspraken over roken. Met dit rookverbod zal hier en daar wel moeten gesleuteld worden aan de regels. In dit verband geven we je graag een aantal tips mee.

LEEF MINSTENS DE WETTELIJKE BEPALINGEN NA

De wet naleven is in dit concrete geval niet zo heel moeilijk voor uitbaters. Je bevestigt een aantal pictogrammen en je verwijdert alle asbakken binnen. Om aansprakelijkheid en boetes te vermijden, zorg je er best voor dat je hiermee steeds in orde bent.

COMMUNICEER DUIDELIJK MET DE HUURDERS

Zeker dit jaar zullen heel wat verblijvende groepen geen weet hebben van een rookverbod. Sommige jeugdgroepen zijn misschien wel op de hoogte via hun koepels, maar ook andere groepen (familie, vrienden) vallen onder het Koninklijk Besluit. Het huishoudelijk reglement kan daarom best een verwijzing bevatten naar het rookverbod. De pictogrammen zullen ook al één en ander duidelijk maken.

Maak de groepen ook duidelijk dat het mogelijk is dat ze inspectie krijgen. Zo zijn ze er wat op voorbereid en kan je ook afspreken dat ze jou op de hoogte houden.

TEST DE ROOKDETECTOREN REGELMATIG

Het rookverbod zou sommigen op het idee kunnen brengen om detectoren uit te schakelen of af te plakken, wat uiteraard voor onveilige situaties kan zorgen. Kijk dus regelmatig je detectoren na.

BEPERK DE MOGELIJKE OVERLAST BUITEN

Ook al is het de bedoeling van de overheid om rookgedrag te verminderen, het rookverbod zal er in eerste instantie voor zorgen dat er meer buiten gerookt wordt. Dit kan een aantal vervelende neveneffecten hebben. Er is het gevaar van meer nachtlawaai met eventueel klagende burens tot gevolg. Daarnaast is er voor kamphuizen in een bosrijke omgeving ook een toenemend brandgevaar.

Daarom kan je best met de groep afspraken maken waar ze kunnen roken buiten. Voorzie een plaats die voor eventuele burens het minst geluidsoverlast meebrengt (zie ook het artikel rond burens in de vorige HuisWerk). Brandgevaar kan je zo veel mogelijk beperken door veilige asbakken te voorzien (blikken of zandbakken) en uit de buurt te blijven van struiken en bomen.